

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel — Oberlandesgericht Celle — fortolkning af artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — barnebortførelse — fuldbyrdelse af en afgørelse om tilbagegivelsen af et barn truffet af en kompetent (spansk) ret — kompetence for retten i fuldbyrdesstaten (Tyskland) til at nægte fuldbyrdelse af denne afgørelse i tilfælde af alvorlige tilsidesættelser af barnets rettigheder

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende kan den kompetente ret i fuldbyrdesstaten ikke nægte at fuldbyrde en atteret afgørelse om tilbagegivelse af et barn, der ulovligt tilbageholdes, med den begrundelse, at retten i domsstaten, som har truffet denne afgørelse, har tilsidesat artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, fortolket i overensstemmelse med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet vurderingen af, om der er sket en sådan tilsidesættelse, udelukkende henhører under domsstatens retters kompetence.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 14. oktober 2010 — Christel Reinke mod AOK Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-336/08) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — uforment at træffe afgørelse)

(2011/C 63/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christel Reinke

Sagsøgt: AOK Berlin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landessozialgericht Berlin — fortolkning af artikel 18 EF, 49 EF og 50 EF, samt af artikel 34, stk. 4 og 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet — refusion af lægeudgifter, forbundet med en akut behandling af en statsborger fra en

medlemsstat på et privathospital i en anden medlemsstat, som følge af det kompetente offentlige hospitals afslag på at levere den nævnte ydelse på grund af utilstrækkelig kapacitet — den kompetente medlemsstats nationale bestemmelser, der udelukker refusion af lægeudgifter til en akut behandling på et privathospital i en anden medlemsstat, men som tillader refusionen af de nævnte udgifter faktureret af et privathospital på nationalt område

Konklusion

Det er uforment at besvare den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er forelagt af Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) ved afgørelse af 27. juni 2008.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 2. december 2010 — Frank Scheffler mod Landkreis Wartburgkreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Meiningen — Tyskland)

(Sag C-334/09) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — afkald på et nationalt kørekort efter opnåelse af det maksimale antal point på grund af forskellige lovovertrædelser — kørekort udstedt i en anden medlemsstat — negativ medicinsk-psykologisk erklæring opnået i værtsmedlemsstaten efter erhvervelse af nyt kørekort i en anden medlemsstat — inddragelse af førerretten på den første medlemsstats område — kompetence for den medlemsstat, hvori indehaveren af kørekortet udstedt af en anden medlemsstat har sædvanlig bopæl, til at anvende nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten på det nævnte kørekort — betingelser — fortolkning af begrebet »adfærd udvist efter erhvervelsen af det nye kørekort«)

(2011/C 63/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Meiningen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frank Scheffler

Sagsøgt: Landkreis Wartburgkreis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Meiningen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1) — en medlemsstats udstedelse af kørekort til en statsborger i en anden medlemsstat, der har givet

afkald på sit nationale kørekort, og som på tidspunktet for det nye kørekorts udstedelse havde sædvanlig bopæl på udstedelsesmedlemsstatens område — afslag fra bopælsmedlemsstatens myndigheder på anerkendelse af dette kørekort under henvisning til en medicinsk-psykologisk erklæring udarbejdet i denne medlemsstat på grundlag af en lægeundersøgelse udført efter det nye kørekorts udstedelse, men som kun vedrører omstændigheder indtrådt før dets udstedelse — kvalifikation af nævnte erklæring som en omstændighed indtrådt efter udstedelsen af det nye kørekort, der kan berettigede anvendelse af nationale bestemmelser om begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten?

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som ændret ved Rådets direktiv 2006/103/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat — idet den udøver sin kompetence i henhold til artikel 8, stk. 2, til på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, at anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten — på sit område nægter at anerkende førerretten i henhold til et gyldigt kørekort udstedt i en anden medlemsstat, på grund af en erklæring om egnetheden til at føre motorkøretøj, der er fremlagt af indehaveren af dette kørekort, når erklæringen — selv om den blev udstedt efter datoen for det nævnte kørekorts udstedelse og beror på en undersøgelse af den berørte, der blev gennemført efter denne dato — ikke, og end ikke delvist, vedrører en adfærd fra den berørtes side, der er konstateret efter udstedelsen af dette kørekort, og udelukkende henviser til omstændigheder, der fandt sted før den nævnte dato.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. november 2010 — Vino Cosimo Damiano mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trani — Italien)

(Sag C-20/10) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — §§ 3 og 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — første eller eneste kontrakt — forpligtelse til at angive de objektive grunde — nedlæggelse — nedsættelse af det generelle niveau for beskyttelsen af arbejdstagerne — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 82 EF og 86 EF)

(2011/C 63/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Trani

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vino Cosimo Damiano

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Trani — fortolkning af § 3 og § 8, stk. 3, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — spørgsmålet om, hvorvidt nationale forskrifter, hvorved et kontraktvilkår, der ikke angiver årsagen til, at personalet ved Poste Italiane SpA ansættes på tidsbegrænsede kontrakter, anerkendes i den nationale retsorden, er forenelige med EU-retten

Konklusion

- 1) § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået den 18. marts 1999, og som er optaget som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368 vedrørende gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, i national ret (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) af 6. september 2001, der til forskel fra den lovbestemte ordning, der fandt anvendelse før dette dekrets ikrafttrædelse, giver en virksomhed, såsom Poste Italiane SpA, adgang til under visse betingelser at indgå en første eller eneste tidsbegrænset ansættelseskontrakt med en arbejdstager såsom Vino Cosimo Damiano, uden at skulle angive de objektive grunde, der begrunder indgåelsen af en ansættelseskontrakt af en sådan længde, når denne bestemmelse ikke er knyttet til gennemførelsen af rammeaftalen. Det er i denne henseende uden betydning, at det formål, der forfølges med bestemmelsen, ikke nyder en beskyttelse, der i det mindste svarer til beskyttelsen af de arbejdstagere i tidsbegrænsede arbejdsforhold, der er genstand for rammeaftalen.
- 2) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det fjerde spørgsmål, som Tribunale di Trani (Italien) har forelagt.
- 3) Det femte præjudicielle spørgsmål, som Tribunale di Trani har forelagt, skal afvises.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.